

та причин відхилення чистого грошового потоку від чистого прибутку (непрямий метод).

Список використаних джерел:

1. Лытнев О. Н. Основы финансового менеджмента: Учеб. пособие. Ч. 1 / О. Н. Лытнев. – Калининград: Калининградский государственный университет, 2000. – 118 с.
2. Максатов С. Учет и анализ денежных потоков предприятия / С. Максатов // Вестник бухгалтера и аудитора Украины.- 2002 – № 18. – С. 4-7.
3. МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів». Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 4 «Звіт про рух грошових коштів», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31.03.99 № 87. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/>.
4. Цивільний кодекс України від 16.01.03 № 435-IV. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/>.

Науковий керівник: к.е.н., професор Мех Я. В.

*Зазуляк Наталія,
студентка групи РКзм-51*

ФІНАНСОВИЙ АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ БАЛАНСУ

Фінансова діяльність підприємства має бути спрямована на систематичне відстеження грошових потоків й ефективного використання фінансових ресурсів, дотримання розрахункової і кредитної дисципліни, досягнення раціонального співвідношення власних і залучених коштів, фінансової стійкості з метою ефективного функціонування підприємства.

Саме цим зумовлюється необхідність і практична значущість систематичної оцінки фінансового стану підприємства, якій належить суттєва роль у досягненні його стабільного фінансового стану.

Фінансовий стан підприємства треба систематично й усебічно оцінювати з використанням різних методів, прийомів та методик аналізу. Це уможливить критичну оцінку фінансових результатів діяльності підприємства як у статичі за певний період, так і в динаміці – за ряд періодів, дасть можливість визначити «больові точки» у фінансо-

вій діяльності та способи ефективнішого використання фінансових ресурсів, їх раціонального розміщення. Неефективність використання фінансових ресурсів призводить до низької платоспроможності підприємства і, як наслідок, до можливих перебоїв у постачанні, виробництві та реалізації продукції; до невиконання плану прибутку; зниження рентабельності підприємства; до загрози отримання економічних санкцій [2, с. 234].

Аналіз фінансового стану підприємства є необхідним етапом для розробки планів і прогнозів фінансового оздоровлення підприємств.

Кредитори та інвестори аналізують фінансовий стан підприємств, щоб мінімізувати свої ризики за позиками та внесками, а також для необхідного диференціювання відсоткових ставок.

У результаті фінансового аналізу менеджер одержує певний обсяг основних, найбільш інформативних параметрів, які дають об'єктивну та точну картину фінансового стану підприємства.

При цьому в ході аналізу менеджер може ставити перед собою різні цілі: аналіз поточного фінансового стану або оцінку фінансової перспективи підприємства. Аналіз фінансового стану – це частина загального аналізу господарської діяльності підприємства, який складається з двох взаємозв'язаних розділів: фінансового та управлінського аналізу.

Розподіл аналізу на фінансовий та управлінський зумовлений розподілом системи обліку, яка склалася на практиці, на фінансовий та управлінський облік. Обидва види аналізу взаємозв'язані, мають спільну інформаційну базу (рис. 1).

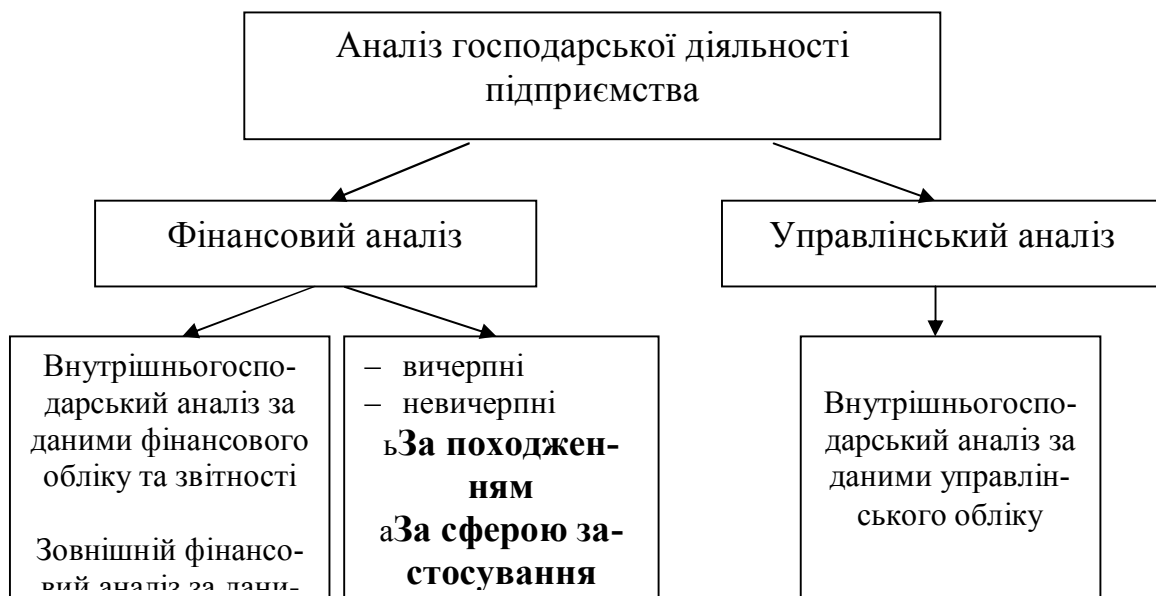

Рис. 1 Аналіз фінансового стану підприємства.

Особливостями зовнішнього фінансового аналізу є:

- орієнтація аналізу на публічну, зовнішню звітність підприємства;
- множинність об'єктів-користувачів;
- різноманітність цілей і інтересів суб'єктів аналізу;
- максимальна відкритість результатів аналізу для користувачів.

Основним змістом зовнішнього фінансового аналізу, який здійснюється партнерами підприємства та контролюючими органами на основі даних публічної фінансової звітності, є:

- аналіз абсолютних показників прибутку;
- аналіз показників рентабельності;
- аналіз фінансового стану, фінансової стійкості, стабільності підприємства, його платоспроможності та ліквідності балансу;
- аналіз ефективності використання залученого капіталу;
- економічна діагностика фінансового стану підприємства.

На відміну від внутрішнього, відповідні складові зовнішнього аналізу більш формалізовані та менш деталізовані. Різниця у змісті зовнішнього і внутрішнього аналізу пов'язана з різницею в інформаційних ресурсах і завданнях, які їх вирішують обидва ці види аналізу.

Основним змістом внутрішнього (традиційного) аналізу фінансового стану підприємства є:

- аналіз майна (капіталу) підприємства;
- аналіз фінансової стійкості та стабільності розвитку підприємства;
- оцінка ділової активності підприємства;
- аналіз динаміки прибутку та рентабельності підприємства і факторів, що на них впливають;
- аналіз кредитоспроможності підприємства;
- оцінка використання майна та вкладеного капіталу;
- аналіз власних фінансових ресурсів;
- аналіз ліквідності та платоспроможності підприємства;
- аналіз самоокупності підприємства.

Цей аналіз здійснюється аналітиками підприємства і він ґрунтується на облікових даних, які генерує фінансовий, управлінський і стратегічний облік.

Традиційна практика аналізу фінансового стану підприємства опрацювала методи його здійснення [1, с. 52].

Можна назвати шість основних методів аналізу:

1) горизонтальний (часовий) аналіз – порівняння кожної позиції звітності з попереднім періодом;

2) вертикальний (структурний) аналіз – визначення структури фінансових показників з оцінкою впливу різних факторів на кінцевий результат;

3) трендовий аналіз – порівняння кожної позиції звітності з рядом попередніх періодів та визначення тренду, тобто основної тенденції динаміки показників, очищеної від впливу індивідуальних особливостей окремих періодів (за допомогою тренду здійснюється екстраполяція найважливіших фінансових показників на перспективний період, тобто перспективний прогностичний аналіз фінансового стану);

4) аналіз відносних показників (коефіцієнтів) – розрахунок відношень між окремими позиціями звіту або позиціями різних форм звітності, визначення взаємозв'язків показників;

5) порівняльний аналіз – внутрішньогосподарський аналіз зведених показників звітності за окремими показниками самого підприємства та його дочірніх підприємств (філій), а також міжгосподарський аналіз показників даної фірми порівняно з показниками конкурентів або із середньогалузевими та середніми показниками.

б) факторний аналіз – визначення впливу окремих факторів (причин) на результативний показник детермінованих (розділених у часі) або стохастичних (що не мають певного порядку) прийомів дослідження. При цьому факторний аналіз може бути як прямим (власне аналіз), коли результативний показник розділяють на окремі складові, так і зворотним (синтез), коли його окремі елементи з'єднують у загальний результативний показник.

Таким чином, без аналізу фінансового стану стає неможливим функціонування будь-якого суб'єкта економічної діяльності, включаючи й тих, що з певних причин не переслідують мету максимізації прибутків. Якщо ефективність господарювання є добровільною справою агента економічної діяльності, то фінансова звітність – обов'язковою; навіть тоді, коли дрібні приватні підприємства зобов'язані аналізувати свою фінансову діяльність на основі якої вони складають звітність для органів Державної податкової адміністрації [3, с. 24].

Список використаних джерел:

1. Васенко В. К. Фінансова діагностика і санація діяльності підприємства: монографія / В.К.Васенко. – Черкаси: СУЕМ, 2009. – 203 с.
2. Любушин Н.П. Анализ финансово-экономической деятельности предприятия: Учеб пособие для вузов / Любушин Н. П., Лешева

- В.Б., Дьякова В.Г.; под ред. проф. Н.П.Любушина. – М: ЮНИТИ-ДАНА, 2009. – 471 с.
3. Ковальов В.В. Анализ хозяйственной деятельности предприятия. / В.В.Ковальов. – М., 2004. – 348 с.
 4. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 2 «Баланс». Затверджено наказом Міністерства фінансів України від 31.03.99 р. №87.// Офіційний вісник України. – 1999. – №25
 5. Садовська І. Б. Бухгалтерський облік: навч. посібник / Луцький національний технічний ун-т. – Луцьк: Навчально-видавничий відділ ЛНТУ, 2009. – 632с.

Науковий керівник: д.е.н., професор Пушкар М.С.

*Зяць Євген,
студентка групи РКзм-52*

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

У сучасних умовах господарювання зростає необхідність підвищення ефективності виробництва шляхом удосконалення управління й запровадження нових форм його здійснення. Ефективне управління неможливе без реалізації усіх його функцій – організації, планування, обліку, аналізу, контролю, регулювання, координації, прогнозування, кожна з яких діє самостійно і водночас взаємопов'язано.

У науковій літературі та практиці господарювання багато уваги приділено розгляду кожної з основних функцій управління, що висвітлено в роботах Большакова А.С., Данилочкиної Н.Г., Євдокимова Ф. І., Мізіна О. В., Калюги Є.В., Райзберга Б. А. та інших. Найбільше відображення знайшли питання організації управління в підприємницьких структурах. Сформовано різні моделі управління, диференційовані за цілями, видами, масштабами діяльності суб'єктів господарювання та їх організаційно-правовими формами. Набули нового змісту питання обліку та аналізу результатів діяльності підприємств. Однак в умовах нестабільності та мінливості зовнішнього середовища недостатньо вирішеними й адаптованими до нових обставин господарювання залишилися проблеми прогнозування, планування і регулювання діяльності, а також пов'язана з ними функція контролю, поглибле-